

Chuyện Ông Tí Dì Tí : Lạ i Cấm i n

Tác Giả: Nguyễn Trung Tây, SVD
Thứ Hai, 30 Tháng 11 Năm 2009 10:46

Tôi chä muä n nói là ngäi i bän Mä hä quen miäng hay nói cấm i n.

Sáng thä Năm cuäi thäng Mäi i Mät, Lä Tä i n täi, ông Tä tâm sä,

— Häi nä lúc vä bän Viät Nam thăm bà con xóm làng sau gän ba mäi năm không gäp mät, ta nói cä yên läng thì không sao, nhäng cä hä miäng ra mät cái là ngäi i bän biät là mình tä bän Mä mäi vä.

Dì Tä xäa xäa träu thuäc, giäng điäu mäa mai

— Thì cái tät cäa ông, ai còn lä gì, cä mä miäng ra mät cái là tiäng tây tiäng uän räng räng, häi sao ngäi i bän không biät là ông tä bän Mä mäi vä.

Ông Tä cảm räm,

— Män chi mà bà phäi lên giäng bä thä väi tui nhä thä! Bà biät tui đâu có phäi là häng ngäi áo gäm vä làng räi là huänh hoang tä đäc lên mät song tàn väi bà con chäm xóm. Ta nói thiät tình là tui cũng cä gäng hät säc không chäm mät câu tiäng Anh, không bät mät chä tiäng Viät trong khi nói chuyän väi chäm xóm láng giäng. Cho nên nhiäu ngäi cäng cä nhiên trän tròn mät nhìn häi, “äa, lä hén! Chú Tä, i ng i bän Mä cä gän ba chäc năm nay räi, nhäng giäng nói nghe không ngäng ngäng lä nhä tuäng bä rän läc mä cän ngay bäp chân hén!”. Nghe hä nói, tui mäi cäi hä hä đáp, “Cái mät này nhìn là biät dân nhäu thät rän Tháp Mäi väi đä đen Gò Công, häi sao mà nói tiäng Viät lä lä cho đäng”.

Dì Tä däng tay cuän tròn miäng träu xanh, nhìn chäng,

Tác Giả: Nguyán Trung Táy, SVD
Thứ Hai, 30 Tháng 11 Năm 2009 10:46

— Thì cũng có chi đâu. Cũng tui tui quen cái tui ghé vào chõ quăn mua đôi dép Thái với cái áo thun ba lỗ cũng nói cảm ơn, xít ngang qua chõ làng làm tô hớt tui với ly cà phê bịch xít u cũng lị lị p c p m miêng nói lị cảm ơn. Cho nên ta nói dủ dủ rừi cũng lị lị đuôi là nhữ thữ đó.

— Ông ăn nói không e dè kiêng nể, không sợ ngườ i bên Việt Nam hỏi gì n, h nói ông lên mặt song tàn coi th ng ngườ i ở bên cho coi.

Ông T₁ phân tr₁n,

— Tui thì cũng không muốn bàn thêm, nhưng cũng có một số người nói, coi chừng nói cảm ơn nhiều quá, rồi hóa ra tuồng khách sáo...

2 / 4

Tác Giả: Nguyán Trung Táy, SVD
Thứ Hai, 30 Tháng 11 Năm 2009 10:46

3 / 4

Dì Tí đang lái chiếc thuở cũ, nhìn chòng chòng chiếc,

— Ông muán nói cái chi thì cứ nói đi, sao lại tự nhiên xuáng giáng thì thảo luận nhá sẽ ăn trám rình nhà không biết...

Ông Tí chép miệng,

— Thì tôi đâu có biết bà có nói với tôi là thầy con cái của hai vị chúng được Chúa thánh ng, ban cho học hành từ nhỏ thì chỉ cần, rồi trong nhà có thầy Hai làm bác sĩ mở phòng mạch ở phố, con Tí làm dì phác dòng truyền giáo ở bên Phi Châu cũng được gần mười năm rồi; biết thôi, có nhiều người gặp bà ở ngoài phố cũng hay hỏi miáng gọi bà là “Bà Cá”. Bà thì cứ lúng ta lúng túng không biết phải trả lời sao, biết không hiểu là họ đang tình hay là có ý chi đây. Cho nên thôi, nhân dịp hôm nay cũng là ngày Lễ Tán, tôi được phép với bà như thế này, nếu sau có ai gọi bà là “Bà Cá”, thì bà cũng không phải mất công trả lời thanh minh thanh nga làm chi. Nhưng lúc người ta gọi bà là “Bà Cá”, thì bà chỉ việc nói, “Tôi là Chúa” như người người đang sống ở Mẹ trong bữa ăn Tán thì nay. Mà bà nghĩ thế coi, tình thế đúng là như vậy. Nếu không có Chúa học được cho con cháu mình được tàu Mẹ vượt, làm sao mà nhà mình được chân lên vùng đất mới với bầu trời mới đẹp mà bớt đau khổ cuộc sống mới tinh?

Ông Tí đang lái, uống thêm một miáng trà Báu Lác,

— Lần trước về thăm quê hàng, thầy như người thành công với công ăn việc làm, trong bữa tôi cũng mừng cho họ lắm. Nhưng cũng có như người tôi thầy đi sống cũng còn cần cần. Trông người lại nghĩ tôi ta. Hơn năm 75 mình mà không được vượt mang tôi đi Guam, thì bây giờ dám tôi cũng đang rá rá chỉ quán, miáng rao, “Trà đá không?”, còn bà thì cũng dám đang te te bên cái rá, chào hàng, “Mía ghim hôn?” ở bên xe của chị huyán. Cần như vậy thì làm sao trong nhà mình có nên mất ông Bác Sĩ và mất bà dì Phác... Bà nghĩ tôi nói có đúng hay không?